

प्रभृतं विमलं सारं समाराध्यं परमसुखं विन्ध्यस्व
 आधारशक्त्यादि चं सूर्यमण्डलाय द्वादशकला-
 लने नमः इत्यन्तं विन्ध्यसेत् । तथा च निबन्धे ।
 “पीठे क्लृप्ते च प्रथमं दिक्षु मध्ये च संयजेत् ।
 प्रभृतं विमलं सारं समाराध्यमनन्तरम् ॥
 परमादि सुखं पीठं स्वविश्रान्तं प्रकल्पयेत् ॥”
 ततः केसरिषु मध्ये च वां दौतायै नमः ॥
 एवं वीं सूर्यायै वं जयायै वं भद्रायै वं
 विभूतयै वीं विमलायै वीं पमोघायै वं विद्यु-
 तायै वः सर्वतोमुख्ये । तथा च निबन्धे ।
 “दौता सूर्या जया भद्रा विभूतिर्विमला पुनः
 पमोघा विद्युता सर्वतोमुखौ पीठशक्तयः ॥
 दौमदोपशिखाकारान् बीजन्यासान् विदुः
 क्रमात् ।
 अक्षीवक्रस्त्रितयस्वरान् बिन्दुमिसंयुतान् ॥”
 तदुपरि ब्रह्मविष्णुशिवात्मकाय सौराय योग-
 पीठाय नमः । यथा च शारदायाम् ।
 “वदेत् पदं चतुर्थ्यन्तं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ।
 सौराय योगपीठाय नमःपदमनन्तरम् ॥
 पीठमन्त्रोऽयमाख्यातो दिनेशस्र जगत्पतेः ॥”
 तत ऋचादिन्यासः । शिरसि देवभागऋषये
 नमः । मुखे गायत्रीच्छन्दसे नमः । हृदि
 षादित्याय देवतायै नमः । निबन्धे ।
 “देवभागो मुनिः प्रोक्तो गायत्रीच्छन्द ईरितम्
 षादित्यो देवता प्रोक्तो दृष्टादृष्टफलप्रदः ॥”
 ततः कराङ्गन्यासौ । सत्याय तेजोज्वालामणे
 हुं फट् स्वाहा अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । एवं ब्रह्मणे
 १० तर्जनीभ्यां स्वाहा । विष्णवे १० मध्यमाभ्यां
 वषट् । रुद्राय १० अनामिकाभ्यां ह्रम् । अग्नये
 १० कनिष्ठाभ्यां वीषट् । सर्वाय १० करतल-
 शृङ्गाभ्यां फट् । एवं हृदयादिषु । तथा च
 शारदायाम् ।
 “सत्याय हृदयं प्रोक्तं ब्रह्मणे शिर ईरितम् ।
 विष्णवे स्वाच्छिखावर्गं रुद्राय परिकीर्तितम् ॥
 अग्नये नेत्रमास्थानं सर्वायास्त्रमुदीरितम् ।
 तेजोज्वालामणे हुं फट् इठान्ताः परिकी-
 र्तिताः ॥”
 ततो मूर्त्तिन्यासः । यथा शिरसि ॐ षादि-
 न्याय नमः । मुखे एं रवये । हृदये जं भानवे ।
 गुह्ये ईं भास्कराय । चरणयोः चं सूर्याय ।
 तथा च निबन्धे ।
 “षादित्यं विन्ध्यसेत्सु र्विं रविं सुखगतं न्यसेत् ।
 हृदये भानुनामानं भास्करं गुह्यदेवतः ।
 सूर्यं चरणयोर्गच्छेह्रैः सत्यादिपक्षभिः ॥”
 ततो मन्त्रन्यासः । शिरसि ॐ ॐ नमः । मुखे
 ॐ ह्र नमः । कण्ठे ॐ वि नमः । हृदि ॐ सु
 नमः । कुक्षी ॐ र्थ नमः । नाभौ ॐ षा
 नमः । लिङ्गे ॐ दि नमः । पादयोः ॐ त्व
 नमः । तथा च ।
 “मूर्त्तिस्यकण्ठहृदयकुचिनाभिधजाङ्घ्रिषु ।
 मन्त्रवर्णाश्रयेदष्टौ प्रत्येकं प्रश्वादिनाम् ॥”
 ततो ध्यानम् ।

“रत्नामसुरमाभयदानहस्तं
 केयरचाराङ्गदकुण्डलायाम् ।
 साक्षिकामौलिं दौननायमौडे
 बभ्रुककान्तिं विलसत्त्रिनेत्रम् ॥”
 एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्य अर्घ्यस्वापनं कृत्वा
 गुरुपंक्तिं संपूज्य पीठपूर्णां कुर्यात् । ततः स
 अर्घ्यस्वाय नमः । इति मन्त्रेषु मूर्त्तिं संकल्प्य
 पुनर्धात्वा आवाहनादिपञ्चपुष्पाञ्जलिदान-
 पर्यन्तं विधायारवपूजामारभेत् । तथा च
 निबन्धे ।
 “तारादि चं संसोक्ताय मनुना मूर्त्तिकल्पना
 साक्षिणं सर्वलोकानां तस्वामावासाद्गुणयेत्
 केसरिष्वन्यादिकोषेषु मध्ये दिक्षु च सत्याय
 तेजोज्वालामणे हुं फट् स्वाहा हृदयाय नमः ।
 एवं ब्रह्मणे शिरसे स्वाहा । विष्णवे शिखायै
 वषट् । रुद्राय कवचाय ह्रम् । अग्नये नेत्रत्रयाय
 वीषट् । सर्वाय अस्त्राय फट् । दिक्पत्रेषु
 पूर्वादि ॐ षादित्याय नमः । एवं एं रवये
 जं भानवे ईं भास्कराय । विदिकपत्रेषु
 अन्त्यादि ॐ उषायै पं प्रज्ञायै पं प्रभायै सं
 सन्ध्यायै । तथा च ।
 “अङ्गानि पूजयेदादौ दिक्पत्रेष्वर्कमूर्त्तयः ।
 षादित्याद्याश्चतस्रोऽङ्गाः शक्तयः कोण-
 पत्रगाः ॥”
 स्वस्वनामादिवर्णाः स्वस्तासां बीजान्यनुक्रमत्
 उषा प्रज्ञा प्रभा सन्ध्या शक्तयः परिकीर्तिताः ॥”
 ततः पदाशेषु ब्राह्मणाः संपूज्य पुरतोऽङ्गण-
 मर्चयेत् । तथा च शारदायाम् ।
 “पद्माश्रसंस्था ब्राह्मणाः पुरतोऽङ्गणमर्चयेत् ॥
 तदाहो चन्द्रादीन् पूजयेत् । यथा चन्द्राय नमः
 एवं मङ्गलाय बुधाय बृहस्पतये शुक्राय शनैश्च-
 राय राहवे केतवे । तथा च शारदायाम् ।
 “चन्द्रादीन्पूजयेत्पश्चात्प्रह्वानष्टौ ततो वरिहः ॥”
 ततः इन्द्रादीन् वच्चादींश्च सम्पूज्य धूपान्दि
 विसर्जनान्तं कर्म समापयेत् । अथ पुरश्चरण-
 मष्टलक्षणपः । तथा च ।
 “वसुलक्षं जपेन्नम्रं समिद्धिः चौरशाखिनाम् ।
 तद्वहसं प्रसुहयात् चौराक्ताभिर्जितेन्द्रियः ॥”
 वाचनिक एवाष्टसहस्रहोमः ॥ मन्त्रान्तरं यथा
 “आकाशमग्निदीर्घेन्दुसंयुतं भुवनेश्वरी ।
 सर्गान्वितो भृगुर्भानोस्त्रचरोऽयं समीरितः ॥”
 ॐ ॐ सः । अथ पूजाप्रयोगः । प्रातः-
 क्त्यादिपूर्वमन्त्रोक्तपीठन्यासं विधाय पूर्वोक्तं
 ऋचादिन्यासं कुर्यात् । ततो मन्त्रन्यासः ।
 यथा आधारादिपादपर्यन्तं ॐ नमः । कण्ठा-
 दाधारपर्यन्तं ॐ नमः । मूर्त्तादिकण्ठपर्यन्तं
 सः नमः । शारदायाम् ।
 “आधारादिपादापातं कण्ठादाधारकावधि ।
 मूर्त्तादिकण्ठपर्यन्तं क्रमाद्योजयं न्यसेत् ॥”
 ततः कराङ्गन्यासौ । ॐ अङ्गुष्ठाभ्यां नमः ।
 ॐ तर्जनीभ्यां स्वाहा । हुं मध्यमाभ्यां वषट्
 ॐ अनामिकाभ्यां ह्रम् । ॐ कनिष्ठाभ्यां

वीषट् । ॐ करतलशृङ्गाभ्यां फट् । एवं हृदया-
 दिषु । तथा च निबन्धे ।
 “वङ्गदूर्ध्वभाजा मध्ये न बीजेनाङ्गानि कल्पयेत् ॥”
 ततो ध्यानम् ।
 “रत्नाम्बुजासनमशेषगुणैकसिन्धुं
 भानुं समस्तजगतामधिपं भजामि ।
 पद्महयाभयवरान् दधतं करालै-
 र्माक्षिकामौलिमङ्गलाङ्गुलिं त्रिनेत्रम् ॥”
 एवं ध्यात्वा मानसैः संपूज्य अर्घ्यस्वापनं कृत्वा
 पूर्वोक्तक्रमेण पीठपूर्णां विधाय मूर्त्तिमन्त्रेषु
 मूर्त्तिं सङ्कल्प्य पुनर्धात्वावाहनादिपञ्चपुष्पा-
 ञ्जलिदानपर्यन्तं विधायारवपूजामारभेत् ।
 अग्निनिर्घटितवायुशानेषु मध्ये दिक्षु च ॐ
 हृदयाय नमः इत्यादिना पूजयेत् । पत्रेषु चन्द्रा-
 दीन् पूजयेत् । तत इन्द्रादीन् वच्चादींश्च पूजयेत्
 ततो धूपान्दिविसर्जनान्तं कर्म समापयेत् ।
 अथ पुरश्चरणं द्वादशलक्षणपः । तथा च ।
 “भानुलक्षं जपेन्नम्रमाग्येन च दद्यात्ततः ।
 तिलैर्वा मधुरासिक्तैर्षुड्यादिजितेन्द्रियः ॥”
 मन्त्रान्तरम् ।
 “आकाशमग्निपवनसत्यान्तार्घ्यविन्दुमत् ।
 मार्त्तण्डभरवं नाम बीजमितदुदाहृतम् ॥
 पुटितं विन्ध्यबीजेन सर्वकामफलप्रदम् ॥”
 विन्ध्यबीजमाह ।
 “टान्तं दहननेत्रेन्दुसहितं तदुदाहृतम् ॥”
 द्विं ॐ ॐ द्विम् । अथ पूजाप्रयोगः । प्रातः-
 क्त्यादि पूर्ववत् एतन्मन्त्रोक्तपीठन्यासान्तं कर्म
 विधाय ऋचादिन्यासं कुर्यात् । ततो मूर्त्ति-
 न्यासः । हुं सूर्याय नमोऽङ्गुष्ठयोः । द्विं भास्कर-
 राय नमस्तर्जनीयोः । हुं भानवे नमः मध्य-
 मयोः । हुं रवये नमोऽनामिकायोः । द्विं
 दिवाकराय नमः कनिष्ठयोः । ततः शिरसि
 वदने हृदये गुह्ये पाददेशेषु ताप्ततद्बीजा-
 दिका न्यसेत् । तथा च निबन्धे ।
 “पञ्चङ्गस्त्राब्जबीजेन पञ्चमूर्त्तिः प्रविन्ध्यसेत् ।
 अङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तं अङ्गुलिषु क्रमादिमाः ॥
 सूर्यस्तु भास्करो भानुस्ततो रविदिवाकरौ ।
 शिरोवदनहृदयगुह्यपाददेशेषु ताः क्रमात् ॥”
 ततः कराङ्गन्यासौ । हुं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । हुं
 तर्जनीभ्यां स्वाहा । हुं मध्यमाभ्यां वषट् ।
 हुं अनामिकाभ्यां ह्रम् । हुं कनिष्ठाभ्यां
 वीषट् । एवं हृदयादिषु । हुं हृदयाय नमः
 इत्यादि । तथा च निबन्धे ।
 “दूर्ध्वयुक्तेन बीजेन नेत्रान्ताङ्गानि विन्ध्यसेत् ॥”
 ततो मूलबीजेन व्यापकं कृत्वा ध्यायेत् । तथा
 च ।
 “व्यापकं मूलबीजेन कुर्यात् तदनन्तरम् ।”
 ध्यानम् ।
 इमाञ्चो जपवाक्प्रतिमनिजवर्षिं चार-
 खडाङ्गपत्नी
 चक्रं शक्तिं सप्राप्तं नृचिमतिरुचिरामच-
 साक्षां कपात्मम् ।